

کنکور + عربی جامع

جلد اول:

پایه دهم و پایه یازدهم

رشته های ریاضی و علوم تجربی

کنکور جدید

مؤلفان: علی جعفری ندوشن، محمد تقی بابائیان،
مجید همایی، ایرج کاظمی

مدیر مجموعه و ناظر علمی: علی جعفری ندوشن

تقدیم بده

داوطلبان ڪنکور سال ۹۸ !

اولین گروهی که در میدان رقابت علمی ڪنکور، خطاشکن هستند و نمی‌دانند: آن طرف خاکریزها چه خبر است!

نیروهای رقیب چطورن؟!

ڪتابهای بکر و دستتندوزده درسی، پر از مین و مطالب انفجاری است یا نه؟!

چند تا ڪمین در اونها وجود داره؟!

عده و عدد نیروهای مقابل چقدر؟!

.....

ولی این را بخوبی می‌دانند که همه چی، علی السویه است،

و می‌توان با تدبیر و اراده خود

و با توکل به اراده خداوند

شکست را شکست داد!

مقدمه مؤلفان

آن کتاب درسی!

کتاب‌های دهم، یازدهم و دوازدهم عربی که هر کدام به ترتیب ۸، ۷ و ۴ درس (مجموعاً ۱۹ درس) دارند، به عنوان کتاب مرجع و اصلی ما و شماست و هر چه می‌جوشد از این سرچشمه است، شیرین یا شور! درس عربی، به دلیل پلکانی و قانونمند بودن مباحث آن، زنجیروار به هم پیوسته است و منطقاً درس اول، مقدمه و علت درس دوم و درس مقدمه درس سوم و ... و کتاب دهم، مقدمه یازدهم و ... است. و البته می‌توان در برخی از درس‌ها ایراد (إنْ قُلْت) وارد کرد و تقدّم و تأخّر و محتوای آن‌ها را به چالش کشید و نقد و بررسی کتاب‌های درسی در جای خود، حق صاحب‌نظران و کارشناسان است.

این کتاب و ساختارش!

روندهای این کتاب همانند کتاب‌های درسی است و درس به درس و گام به گام جا پای آن گذاشته است و لایه‌های گوناگونی دارد.

بخش درسنامه (۳۱۰ نکته و درس)

درسنامه به دو بخش می‌پردازد: بخش ترجمه و بخش قواعد

(الف) در بخش ترجمه، نظر به ترجمة واژگان و جمله دارد و خود به ده موضوع تقسیم می‌شود:

ترجمة فعل، ترجمة اسم، ترجمة حرف، ترجمة اصطلاحات، ترجمة تركيب وصفی و اضافی و ...

(ب) در بخش قواعد، نظر به کلمه‌شناسی، جمله‌شناسی، نقش و جایگاه (المحل الإعرابی) هر کلمه در جمله دارد. از آنجایی که قواعد کتاب درسی به صورت اجمالی و حداقلی گفته شده است و دانش‌آموز با مطالعه کتاب درسی تنها با یکسری اصطلاحات کلی رو به رو می‌شود، ما تلاش کرده‌ایم که قواعد را به تفصیل و با دید حداثتی بیان کنیم و هالمهای ابهام را بزداییم.

بخش تست (۲۳۰۰ تست)

تست‌های هر درس دو بخش دارد: بخش تست‌های تأثیفی و بخش تست‌های کنکور

تست‌های تأثیفی و کنکور بر سه محور ترجمه، قواعد و متن می‌چرخد و تست‌های کنکور در برخی موارد دست‌کاری شده و تغییر یافته است و سعی شده که تست‌های سال ۹۰ تا ۹۷ مورد کاوش قرار گیرد.

در لایه‌لای تست‌های درس به درس، ۱۴ آزمون ۲۵ تایی به صورت آزمون‌های دوره‌ای، تدریجی و جامع آورده‌ایم.

بخش پیوست

برای جمع‌بندی و مرور مطالب، صد و بیست و چهار آیه، حدیث و عبارت برگزیده آورده‌ایم که هم از نظر ترجمه و هم از نظر قواعد بررسی شده است.

بخش پاسخ نامه

در این بخش تست‌های کتاب به صورت تشریحی بیان شده است و در انتهای کتاب، پاسخنامه کلیدی آمده است.

ما مؤلفان!

با تغییر کتاب‌های درسی، ما نیز تغییر کرده‌ایم و تمام کتاب‌های درسی جدید التأليف را بارها و بارها و «واو» به «واو» خوانده‌ایم و هر چند در پاره‌ای از موضوعات و روش‌ها، با مؤلفان کتاب درسی همساز نبوده‌ایم ولی به ناچار با آن‌ها بنای ناسازگاری نهادیم و سعی کردیم، یک کتاب خوب و پربار و راهگشا برای دانش‌آموزان و داوطلبان کنکور تولید کنیم.

شما دانش آموزان!

نیک می‌دانید که یکی از درس‌های تأثیرگذار در آزمون‌های ورود به دانشگاه، درس عربی است و به قول مشاوران، «عربی، ریاضی دروس عمومی است!» بنابراین، باید درسنامه این کتاب را خوب خوب مطالعه کنید و در تکنک واژگان و عبارات آن بیندیشید و قرص و محکم جلو بروید و زبان عربی را به عنوان یک زبان ساختاری، قانونمند و متداول‌زیک بشناسید. پس از مطالعه درسنامه‌ها، به سراغ تست‌ها بروید و نخست معنای صورت تست‌ها را بدانید و بعد به واکاوی گزینه‌ها بپردازید و با پاسخ آن‌ها چک کنید.

شما همکاران!

همکاران گرامی! شما بهترین کارشناس علمی و تجربی کار هستید و فراز و نشیب کتاب‌های درسی را به خوبی می‌دانید و گفته‌ها و ناگفته‌هایی دارید و نیاز دانش آموزان را می‌شناسید و با کتاب‌هایی از این دست، رو به رو هستید. از شما بزرگواران انتظار می‌رود، چنانچه پیشنهاد یا نکاتی در مورد پویایی و کمال این مجموعه دارید، ما را در جریان بگذارید و با راهنمایی‌های خود روشنایی بخش راه ما باشید؛ چرا که:

گفته آید در حدیث دیگران
خوشت آن باشد که سر دلبران

در پایان، از افراد و گروهی که ما را در به فعلیت رسانند این مجموعه کمک کرده‌اند صمیمانه سپاسگزاری می‌کنیم:

جناب آقای خدایار مبین و سرکار خانم مونا خدایی در واحد تایپ و واژه‌نگاری، سرکار خانم نسیم مرادی و همکارانشان در واحد تولید و چاپ،
جناب آقای محسن انصاری و میر حمید خاتمی و همکارانشان در واحد فروش
و جناب آقای یحیی دهقانی مدیر انتشارات مبتکران، به خاطر حمایت و بسترسازی ارائه کتاب‌های ماندگار و باکیفیت.

www.mobtakeran.com

همواره از خداوند برایتان آرزوی بهترین لحظات را داریم.

گروه مؤلفان

فهرست مطالب

عنوان	شماره صفحه
درس پنجم: هذا خَلْقُ اللَّهِ + اركان جملة فعلية و اسميه ۱۰۴	..... ۱۱۸
تستهای تأییفی ۱۲۴	
تستهای کنکور سراسری ۱۲۴	
درس ششم: ذو الْقَرْبَى + فعل مجهول ۱۳۰	..... ۱۳۷
تستهای تأییفی ۱۴۳	
تستهای کنکور سراسری ۱۴۳	
آزمون تدریجی و دوره‌ای ۱۴۹	
آزمون چهارم: درس‌های ۵ و ۶ ..... ۱۵۲	..... ۱۵۹
تستهای تأییفی ۱۶۵	
تستهای کنکور سراسری ۱۶۵	
درس هشتم: صناعة التَّلْمِيع في الأَدْبِ الْفَارِسِيِّ + اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه ۱۷۱	..... ۱۷۹
تستهای تأییفی ۱۸۵	
تستهای کنکور سراسری ۱۸۵	
آزمون تدریجی و دوره‌ای ۱۹۱	
آزمون پنجم: درس‌های ۶ تا ۸ ..... ۱۹۴	..... ۱۹۷
آزمون تدریجی و دوره‌ای ۱۹۷	
آزمون ششم: درس‌های ۵ تا ۸ ..... ۱۹۷	
آزمون جامع (آزمون هفتم: کل کتاب) ۱۹۷	

عنوان	شماره صفحه
عربی دهم زبان قرآن (۱)	
درس اول: ذاک هُوَ اللَّهُ + دوره و مرور قواعد کتاب‌های هفتم، هشتم و نهم ۱۰	..... ۲۹
تستهای تأییفی ۳۵	
درس دوم: الْمَوَاعِظُ الْعَدَدِيَّةُ + اعداد یک تا صد ۴۱	..... ۴۷
تستهای کنکور سراسری ۵۳	
آزمون تدریجی و دوره‌ای (آزمون اول: درس‌های ۱ و ۲ ..... ۵۹	
درس سوم: مَطْرُ السَّمَكُ + فعل ثلاثی مجرد و مزید (باب‌های افعال، انفعال، استفعال و تفعّل) ۶۱	..... ۶۹
تستهای تأییفی ۷۵	
تستهای کنکور سراسری ۷۵	
درس چهارم: الْحَائِشُ السَّلَمِيُّ + فعل ثلاثی مزید (باب‌های إفعال، تفعيل، مفاعةلة و تفاععل) ۸۱	..... ۸۸
تستهای تأییفی ۹۴	
تستهای کنکور سراسری ۱۰۰	
آزمون تدریجی و دوره‌ای (آزمون دوم: درس‌های ۳ و ۴ ..... ۱۰۲	..... ۱۰۲

فهرست مطالب

عنوان	شماره صفحه
درس پنجم: الْكِدْبُ + حروف ناصبه و مضارع منصوب ...	۲۸۵
تست‌های تأییفی	۲۹۲
تست‌های کنکور سراسری	۲۹۹
درس ششم: آنه ماري شیمیل + حروف جازمه و مضارع مجزوم، انواع «لِ» و «لا»	۳۰۵
تست‌های تأییفی	۳۱۴
تست‌های کنکور سراسری آزمون تدریجی و دوره‌ای	۳۲۰
آزمون چهارم: درس‌های ۵ و ۶	۳۲۶
درس هفتم: تأثیر اللّغة الْفَارِسِيَّة عَلَى اللّغة الْعَرَبِيَّة + افعال ناقصه، معانی و کارکردها	۳۲۹
تست‌های تأییفی	۳۳۸
تست‌های کنکور سراسری	۳۴۵
آزمون تدریجی و دوره‌ای (آزمون پنجم: درس‌های ۶ و ۷)	۳۵۱
آزمون تدریجی و دوره‌ای (آزمون ششم: درس‌های ۵ تا ۷)	۳۵۴
آزمون جامع (آزمون هفتم: کل کتاب)	۳۵۷
پیوست	۳۶۱
پاسخنامه تشریحی	۳۷۵
پاسخنامه کلیدی	۴۹۱
تست‌های کنکور سراسری ۹۸ و ۹۹ پایه دهم	۵۰۵
تست‌های کنکور سراسری ۹۸ و ۹۹ پایه یازدهم	۵۱۲
عربی یازدهم زبان قرآن (۲)	۲۰۰
درس اوّل: مِنْ آیاتِ الْأَخْلَاقِ + اسم تفضیل و اسم مکان	۲۰۷
تست‌های تأییفی	۲۱۴
تست‌های کنکور سراسری	۲۲۰
درس دوم: فِي مَحْضَرِ الْمُعَلِّمِ + اسلوب شرط و ارکان آن	۲۲۶
تست‌های تأییفی	۲۳۳
تست‌های کنکور سراسری	۲۳۹
آزمون تدریجی و دوره‌ای (آزمون اوّل: درس‌های ۱ و ۲)	۲۴۲
درس سوم: عَجَابُ الْأَشْجَارِ + اسم معرفه و نکره	۲۴۹
تست‌های تأییفی	۲۵۶
تست‌های کنکور سراسری	۲۶۲
درس چهارم: آدَبُ الْكَلَامِ + جمله بعد از اسم نکره (جمله وصفیه)	۲۶۸
تست‌های تأییفی	۲۷۴
تست‌های کنکور سراسری	۲۸۰
آزمون تدریجی و دوره‌ای (آزمون دوم: درس‌های ۳ و ۴)	۲۸۲
آزمون تدریجی و دوره‌ای (آزمون سوم: درس‌های ۱ تا ۴)	۲۸۴

عربی دهم
زبان قرآن

درس اول

ذاک هُوَ اللّهُ + دوره و مرور قواعد کتابهای هفتم، هشتم و نهم

- ۱۱ کلمه و انواع آن
- ۱۲ فعل و تجزیه (تحلیل صرفی) آن در یک نگاه کلی
- ۱۳ فعل ماضی و چهارده صیغه
- ۱۴ فعل ماضی منفی و چهارده صیغه
- ۱۵ فعل مضارع و چهارده صیغه
- ۱۶ فعل امر مخاطب (حاضر) و شش صیغه
- ۱۷ فعل نفی (مضارع منفی) و چهارده صیغه
- ۱۸ فعل نبی و چهارده صیغه
- ۱۹ فعل مستقبل (آینده) و چهارده صیغه
- ۲۰ فعل ماضی استمراری

- ۲۱ ترکیب و صفت
- ۲۲ رابطه صفت با موصوف
- ۲۳ صفت برای جمع غیر انسان
- ۲۴ اسم منسوب
- ۲۵ چگونگی ترجمه صفت
- ۲۶ ترکیب اضافی و وصفی
- ۲۷ اعداد اصلی و ترتیبی
- ۲۸ چگونگی بیان وقت و ساعت
- ۲۹ وزن کلمات و حروف اصلی و زائد
- ۳۰ حرف و تجزیه (تحلیل صرفی) آن در یک نگاه کلی
- ۳۱ کلمات پرسشی

- ۱ ترجمه «فعل»های جدید درس
- ۲ ترجمه «اسم»های جدید درس
- ۳ ترجمه «حرف»هایی که تاکنون خوانده‌اید
- ۴ ترجمه اصطلاحات
- ۵ جمع‌های مكسر و مفرد آنها به همراه ترجمه
- ۶ ترجمه ترکیب‌های اضافی مهم درس
- ۷ ترجمه ترکیب‌های وصفی مهم درس
- ۸ واژه‌های متراالف
- ۹ واژه‌های متضاد
- ۱۰ قرابیت معنایی عبارات عربی با فارسی

- ۲۱ فعل ماضی بعید
- ۲۲ اسم و تجزیه (تحلیل صرفی) آن در یک نگاه کلی
- ۲۳ تعداد اسم
- ۲۴ جنسیت اسم
- ۲۵ اسم اشاره
- ۲۶ ضمیر و انواع آن
- ۲۷ ترکیب اضافی
- ۲۸ مضاف‌الیه
- ۲۹ ویژگی‌های اسم مضاف
- ۳۰ تغییرات اسم مثنی و جمع مذکر سالم که مضاف می‌شوند
- ۳۱ اسم‌های همیشه مضاف

توجه: اگر می‌بینید که درس‌نامه این درس پر بار و فربه است هتماً دلیل آن را می‌دانید. در حقیقت این درس، یادآوری تمام نکات و قواعد سه کتاب دوره متوسطه اول است. بنابراین: سه کتاب = این درس‌نامه.

انتظار می‌رود این درس‌نامه را فوب فوب مطالعه کنید تا زیر بنای ساقه‌مان قدری شما مستفادم شود و طبقات فوکانی این ساقه‌مان مفکم و درست و زیبا شل بگیرد. ضمناً درس‌نامه درس پنجم نیز پاپ و تنومند است، دلیل آن هم این است که ارکان بمله‌های فعلیه و اسمیه بررسی و تشریح می‌شود. البته بای امیدواری و فوشالی است که درس‌نامه‌های دیگر این مجموعه، به اندازه و متعادل است.

۱ ترجمه « فعل »‌های جدید درس

أَخْرَجَ : درآورد (**ماضی**)، يُخْرِجُ (**مضارع**)، أَخْرَجَ (**امر**)، إِخْرَاجُ (**مصدر**)

يُخْرِجُ : درمی آورده (**مضارع**، مفرد مذکر غایب، سوم شخص مفرد)

أَنْزَلَ : نازل کرد (**ماضی**)، يُنْزِلُ (**مضارع**)، أَنْزَلَ (**امر**)، إِنْزَالُ (**مصدر**)

أَوْجَدَ : پدید آورده (**ماضی**)، يُوْجِدُ (**مضارع**)، أَوْجَدَ (**امر**)، إِيجَادُ (**مصدر**)

تَرْجَمَ : ترجمه کرد (**ماضی**)، يُتَرْجِمُ (**مضارع**)، تَرْجِمَ (**امر**)، تَرْجِمَةُ (**مصدر**)

تَرْجِمُ : ترجمه کن (**امر** مخاطب، دوم شخص مفرد)

جَهَّزَ : مجهز کرد (**ماضی**)، يُجَهِّزُ (**مضارع**)، جَهَّزَ (**امر**)، تجهیز (**مصدر**)

دارَ : چرخید (**ماضی**)، يَدْوِرُ : می چرخد (**مضارع**)، دَرَ (**امر**)، دَوْرَانُ (**مصدر**)

زانَ : زینت داد (**ماضی**)، يَزَّيِنُ (**مضارع**)، زَنْ (**امر**)، زینة (**مصدر**)

سَافَرَ : سفر کرد (**ماضی**)، يُسَافِرُ (**مضارع**)، سَافِرُ (**امر**)، مُسَافَرَةُ (**مصدر**)

أَنْسَافِرَ : که سفر کنم

عَيْنَ : مشخص کرد (**ماضی**)، يُعَيِّنُ (**مضارع**)، عَيْنٌ : مشخص کن (**امر**)، تعیین (**مصدر**)

قالَ : گفت (**ماضی**)، يَقُولُ (**مضارع**)، قُلْ (**امر**)، قول (**مصدر**)

قُلْ : بگو (**امر** مخاطب، دوم شخص مفرد)

قَتَلَ : گشت (**ماضی**)، يَقْتُلُ (**مضارع**)، أَقْتَلَ (**امر**)، لا تَقْتُلُ : نُكْشُ (**نفي**)، قَتْلُ (**مصدر**)

كَمَلَ : کامل کرد (**ماضی**)، يُكَمِّلُ (**مضارع**)، كَمَلْ : کامل کن (**امر**)، تکمیل (**مصدر**)

نَمَثُ : رشد کرد (**ماضی**)، يَنْمُو (**مضارع**)، أَنْمَمْ (**امر**)، نُمُّو (**مصدر**)

وَضَعَ : گذاشت (**ماضی**)، يَضَعُ (**مضارع**)، ضَعْ : بگذار (**امر**)، وَضْع (**مصدر**)

۲ ترجمه « اسم »‌های جدید درس

غُصون : شاخه‌ها

أَنْجُم : ستارگان

غَيْم : ابر

أَئْعَم : نعمت‌ها

فَرَاغ : جای خالی

بَالِغ، بِالْغَة : کامل

قَاعَة : سالن

تَعَازِف : همدیگر را شناختن، آشنایی

مُسْتَعِرَة : فروزان

جَدْوَة : پاره آتش

مُسْتَعِين : یاری جوینده

ذُر : مرواریدها

مَطَار : فرودگاه

ذَا (هذا) : این (اسم اشاره نزدیک، مذکور)

مَنْ : کیست؟ (کلمه پرسشی)

ذاک (ذلک) : آن (اسم اشاره دور، مذکور)

مَنْ ذَا : این کیست؟

ذات : دارای

مُنْهَمِرَة : ریزان

ذو : دارای، صاحب

نَصِرَة : تر و تازه

شَرَّة : اخگر، پاره آتش

ضياء : روشنایی

٣ ترجمه «حروف»‌هایی که تاکنون خوانده‌اید

حروف‌هایی که قبل یا بعد از کلمات می‌آیند سبب اتصال و ارتباط میان کلمات در جمله می‌شوند. هر چند تعداد حروف در زبان‌ها اندک است (حدود ۵۰ عدد)، ولی تکرار آنها در جمله‌ها زیاد است. بنابراین یادگیری ترجمه آن‌ها به ما کمک فراوانی در ترجمه عبارت می‌کند. به همین دلیل برخی از حروفی که تاکنون در کتاب‌های دوره اول متوسطه فراگرفته‌اید، یادآوری می‌کنیم.

عَلَى : بر، روی	أَأَ : آیا
عَنْ : درباره، از	أَلَا : هان، آگاه باش
فَ : پس	إِلَّا : به جز، مانده
فِي : در، داخل	إِلَى : به، به سوی، تا
لِ : برای، دارد	أَمْ : یا
لَا : نه، نیست	أَنْ : که / أَنْ أُسافِرْ : که سفر کنم
لِآنَّ : زیرا، برای این‌که	إِنَّ : قطعاً، حقیقتاً
لَقَدْ : قطعاً	أَنَّ : که
لَكِنْ، لَكْنْ : ولی	أَوْ : یا
لِمَ : برای چه، چرا	بِ : به، به وسیله
لِمَاذا : چرا	بَلْ : بلکه
ما : حرف نفی فعل ماضی. در فارسی «نے + فعل گذشته»	ثُمَّ : سپس
مِنْ : از	رُبَّ : چه بسا
وَلَوْ : اگرچه	سَدَّ، سَوْفَ : نشانه فعل آینده است.

٤ ترجمه اصطلاحات

عَفْوًا : ببخشید	الآخِرِينَ : آیندگان
فِي أَمَانِ اللَّهِ : خداحفظ	أَدَاءُ الْأَمَانَةِ : امانتداری
لِسَانُ صِدْقٍ : یاد نیکو	إِلَى الْلِّقَاءِ : به امید دیدار
مُشْتَعِينَا بِـ : با استفاده از	أَنَا بِخَيْرٍ : من خوبم
مَعَ الْأَسَفِ : متأسفانه	صَبَاحَ الْحَيْرِ، صَبَاحَ النَّورِ : صبح به خیر
مِنْ أَئِنْ أَئْتَ؟ : تو اهل کجا هستی؟	صِدْقُ الْحَدِيثِ : راستگویی

۵ جمع‌های مكسر و مفرد آنها به همراه ترجمه

أَنْفُس مفرد نَفْس : خود	آثار مفرد أَثَر : اثر
أَيَّام مفرد يَوْم : روز	أَبْوَاب مفرد بَاب : در
تَرَاكِيب مفرد تَرَكِيب : ترکیب	أَحَادِيث مفرد حَدِيث : سخن
تَمَارِين مفرد تَمْرِين : تمرین	أَحْجَار مفرد حَجَر : سنگ
جُمَل مفرد جُمْلَة : جمله	أَرَادِيل مفرد أَرْدَل : فرومايه
دُرَر مفرد دُر : مروارید	أَصْدِقاء مفرد صَدِيق : درست

عَقَارِبٌ مفرد عَقْرَبَة، عَقْرَبٌ : عقربه

أَعْدَادٌ مفرد عَدَدٌ : عدد

عُصُونٌ مفرد عُصْنٌ : شاخه

أَفْضَلٌ مفرد أَفْضَلٌ : شایسته

فُصُولٌ مفرد فَصْلٌ : فصل

أَلْوَانٌ مفرد لَوْنٌ : رنگ

مَلَابِسٌ مفرد مَلْبِسٌ : لباس

أَنْجُمٌ مفرد نَجْمٌ : ستاره

أَنْثَمٌ مفرد نِعْمَةٌ : نعمت

۶ ترجمهٔ ترکیب‌های اضافی مهم درس

در این ترکیب‌ها، اسم‌های اول مضاف و اسم‌های دوم مضاف‌الیه می‌باشد و اعراب مضاف‌الیه همواره مجرور است و عموماً علامت و حروف «ـ، ـ، يـ، يـ» می‌پذیرد.

عَبْنَدُ الرَّحْمَانٍ : بنده (خدای) مهربان

أَحَدُ الْمُؤْظَنِينَ : یکی از کارمندان

فُصُولُ السَّيْنَةِ : فصل‌های سال

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ : پیشوای مؤمنان

قَاعِدَةُ الْمَطَارِ : سالن فرودگاه

إِسْمِيٌّ : نام من

كَثْرَةُ الصَّلَاةِ : فراوانی نماز (خواندن)

أَنْسَسُهُمْ : خودشان

لَوْنُ الْغُرَابِ : رنگ کلاغ

أَيَّامَ الْأَسْبُوعِ : روزهای هفته

حَوْلَ عَظِيمَةٍ مَّا مُحْلَوقَاتِ اللَّهِ : در مورد عظمت آفریده‌های خداوند (در اینجا سه مضاف و مضاف‌الیه آمده است).

حَلْقُ السَّمَاوَاتِ : آفرینش آسمان‌ها

مِثْلُ الشَّرَرَةِ : مانند پاره آتش

دُنْيَاكَ : دنیایت، دنیای تو

مُرَاجَعَةُ الدُّرُوسِ : دوره (مرور) درس‌ها

ذَاتُ الْعُصُونِ : دارای شاخه‌ها

مَطَارُ التَّجَفِ : فرودگاه نجف

ذُو حِكْمَةٍ : دارای حکمتی

۷ ترجمهٔ ترکیب‌های وصفی مهم درس

در این ترکیب‌ها، اسم‌های اول موصوف و اسم‌های دوم صفت می‌باشد و اعراب صفت همواره همان اعراب موصوف است یعنی مرفوع (ـ) یا منصوب (ـ) یا مجرور (ـ) می‌باشد.

حِكْمَةٌ بِالْغَةِ : حکمتی کامل

آثارٌ كثيرةً : آثاری فراوان

الَّدْرُرُ الْمُتَشَّرِّشَةُ : مرواریدهای پخش شده

أَبْوَابٌ مُّنْقَرَّفَةٌ : درهایی منتفاوت

الَّرَّسُ الْأَوَّلُ : درس اول

الْأَحْجَارُ الْجَمِيلَةُ : سنگ‌های زیبا

شاعِرٌ عِرَاقِيٌّ : شاعری عراقی

الْأَحْجَارُ الْغَالِيَةُ : سنگ‌های گران

إِسْمُكَ الْكَرِيمُ : اسم شریف تو (در اینجا هم ترکیب اضافی آمده «اسمک» و هم ترکیب وصفی «اسم ... الکریم»)

أَسْمَكَ الْكَرِيمَةُ : آثاری فراوان

الَّصْفُ السَّالِيْعُ : کلاس هفتمن

أَبْوَابٌ مُّنْقَرَّفَةٌ : درهایی منتفاوت

الْغُصُونُ النَّسِّرَةُ : شاخه‌های تر و تازه

أَمْ تُرْكَمَانِيَّةُ : مادری ترکمنی

۱- اگر در ذهن این پرسش مطرح شود که، موصوف و صفت در بیشتر حالت‌ها ظاهری همسان دارند، در صورتی که در ترکیب وصفی «الغضون التضررة» در دو موضوع هم‌خوانی ندارند، یکی در ذکر و مؤنث و دیگری در جمع و مفرد ا در پاسخ می‌گوییم؛ اگر اسمی به صورت جمع مکسر (در صورتی که مذکر حقیقی نباشد) یا جمع مؤنث باید مانند گُثب، غُصون، آثار، دَرَر، أَبْوَاب، آیات، حَسَنَات و ... ، صفت آنها به صورت مفرد مؤنث می‌آید؛ یعنی: جمع غیر مذکر (موصوف) + مفرد مؤنث (صفت)؛ مانند: الغضون (جمع مکسر) + التضررة (مفرد مؤنث)

الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ : گروه ستمکار
 الْلُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ : زبان عربی
 الْلُّؤْنُ الْأَبْيَضُ : رنگ سفید
 الْمَلَابِسُ النِّسَائِيَّةُ : لباس‌های زنانه
 نَصْ قَصِيرٌ : متنی کوتاه

بَابٌ وَاحِدٌ : یک در
 الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ : پژوهش‌های علمی
 بَخْرُ مُتَرَاكِمٌ : بخاری انباشته شده
 الْجُمْهُورِيَّةُ الْإِسْلَامِيَّةُ الْإِيْرَانِيَّةُ : جمهوری اسلامی ایران
 حَرَاجَةُ مُتَشَبِّهَةٍ : گرمایی پخش شده

۷ واژه‌های متراծ

رَقَدٌ = نَامٌ = خوابید
 غَيْمٌ = سَحَابٌ = ابر
 فَائِزٌ = نَاجِحٌ = برنده، موفق
 فَرِيقَةٌ = وَاجِبَةٌ = واجب دینی
 قُدْرَةٌ = قُوَّةٌ = نیرو
 قَوْمٌ = فِتَّةٌ = گروه
 مُجِدٌ = مُجْنِيدٌ = کوشما
 نَصْرَةٌ = طَازَّجٌ = تازه
 نُورٌ = ضِيَاءٌ = روشنایی

إِجْعَلُ = ضَعْ = قرار بدھ
 أَجْمَعُ = كَوَاكِبٌ = ستارگان
 أَنْطَرُ = شَاهِدٌ = بنگر
 أَوْجَدَ = أَحْدَثَ = خَلَقَ = پدید آورد
 شَمَرَةً = فَاكِهَةٌ = میوه
 جَدْوَةً = شَرَرَةً = پاره آتش
 جَوَّ = سَمَاءً = آسمان
 حَدِيثٌ = كَلَامٌ = سخن
 حَمْدٌ = مَدْحُ = ستایش و سپاس

۸ واژه‌های متضاد

عَدُوان (دشمنی) ≠ صَدَاقَة (دوستی)
 غالی (گران) ≠ رَخِيص (ارزان)
 قُدْرَة (توانایی) ≠ ضَعْف (ناتوانی)
 قَرِيب (نزدیک) ≠ بَعِيد (دور)
 قَصِير (کوتاه) ≠ طَوِيل (بلند)
 قَلِيل (اندگ) ≠ كَثِير (بسیار)
 كَثْرَة (زيادی) ≠ قِلَّة (کمی)
 لَيْل (شب) ≠ نَهَار (روز)
 مَسْرُور (شاد) ≠ حَزِين (غمگین)
 مَسْمُوح (مجاز) ≠ مَمْنُوع (غیرمجاز)
 نَاجِح (قبول، موفق) ≠ رَاسِب (مردود)
 نِهايَة (پایان) ≠ بِدايَة (آغاز)
 يُخْرِج (بیرون می‌کند) ≠ يُدْخِل (وارد می‌کند)
 يَمْيِن (راست) ≠ يَسَار (چپ)
 الْيَوْمُ (امروز) ≠ الْعَدْ (فردا)

أَبْيَضُ (سفید) ≠ أَسْوَدُ (سیاه)
 أَرَادِلُ (فرومایگان) ≠ أَفَاضِلُ (شاپیستگان)
 أَنْزَلَ (نازل کرد) ≠ أَصْعَدَ (بالا بردا)
 أَوْلَ (اول) ≠ آخر (پایان)
 تَعِيشُ (زندگی می‌کنی) ≠ تَمُوتُ (می‌میری)
 جَمِيلَة (زیبا) ≠ قَبيحة (زشت)
 حَرَاجَة (گرما) ≠ بُرُودَة (سرما)
 خَيْر (خوبی) ≠ شَر (بدی)
 دُنْيَا (سرای نزدیک) ≠ آخرة (سرای پایانی)
 دَوَاء (دارو) ≠ داء (بیماری)
 زَرَعَ (کاشت) ≠ حَصَدَ (برداشت)
 سُرُور (شادی) ≠ حُرْنَ (ناراحتی)
 شِراء (خرید) ≠ بَيْع (فروش)
 صِدْقَ (راستی) ≠ كِذْبَ (دروغ)
 ظُلْمَة (تاریکی) ≠ نور، ضِيَاء (روشنایی)
 عَدُوٌ (دشمن) ≠ صَدِيق (دوست)

۱۰) قرابت معنایی عبارات عربی با فارسی

- ۱- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ...﴾ آنعام : ۱ ← شکر و سپاس و منت و عزت خدای را / پروردگار خلق و خداوند کبریا دادار غیبدان و نگهدار آسمان / رزاق بندهپرور و خلاق رهنما (سعدی)
- ۲- ﴿إِنَّمَا يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ تَقُلُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ صَفَ : ۲ ← بزرگی سراسر به گفتار نیست / دو صد گفته چون نیم کردار نیست (فردوسی)
- ۳- مَنْ زَرَعَ الْعَدْوَانَ حَصَدَ الْحُسْرَانَ : أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْ (ع) ← به دشمن برتر مهریانی مباد / که دشمن درختی است تلخ از نهاد (ابوشکور)
- ۴- أَطْلَبُوا الْعِلْمَ وَلَوْ بِالْقَسْبِنِ فَإِنَّ طَلَبَ الْعِلْمِ فَرِيقَةٌ : رَسُولُ اللَّهِ (ص) ← در پی علم دین بباید رفت / اگر تا به چین بباید رفت (اوحدی)
- ۵- قَوْلُ «لَا أَعْلَمُ» نِصْفُ الْعِلْمِ : أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْ (ع) ← تا بدانجا رسید دانش من / که بدانستنی که نادانم (ابوشکور بلخی)

۱۱) کلمه و انواع آن

در زبان عربی کلمه (واژه معنادار) بر سه قسم است: اسم، فعل، حرف

الف) اسم: واژه‌ای است که برای نامیدن موجودات به کار می‌رود و با نوشتن یا گفتن، موجود خاصی در ذهن می‌آید.

مثال أَرْض (زمین)، السَّمَاء (آسمان)، مَلِك (فرشته)، مَلِك (پادشاه، فرمانرو)، مِنْصَدَة (میز)، إِمْتَحَان (آزمون)، الدَّرَجَة (نمره)، جَنَّة (بهشت)، نَفْس (روح)

در زبان عربی معمولاً اسم، تنوین یا الف و لام (آل) دارد و یا آن که به اسم بعد از خود مضاف می‌شود، بنابراین کلمه‌ای که «آل» داشته باشد و یا تنوین، حتماً اسم است و فعل و حرف نیست.

کلمات «الكتاب، قلم، البيان، فهم، اجتهاد، آخذ» اسم هستند ولی کلمات «في، أَنَّ، كَيْبَثُ، يَذْهَبُ» که «آل و تنوین» نگرفتند، اسم نیستند و فعل یا حرف می‌باشند.

ب) فعل: واژه‌ای است که بر انجام دادن کار یا روی دادن حالت در یکی از زمان‌های گذشته، حال و آینده، دلالت می‌کند.

مثال كَتَبَ (نوشت)، أَكْتُبَ (بنویس)، أَخَذْتُ (گرفتم، برداشتم)، نَحْزَنْ (ناراحت می‌شویم)، سَأَلَبَسْ (خواهم پوشید) در زبان عربی فعل معمولاً به همراه پیشوند یا پسوندهایی به کار می‌رود:

پیشوندها: لا، لم، لَمَا، أَنْ، إِنْ و ...

پسوندها: تَ، تِ، تُ، تَمَّا، تَمَّ، اِنَّ، اِنَّ، وَ، يَنِّ، وَ ...

بنابراین کلمه‌ای که با پیشوند و پسوندهای گفته شده به کار رود حتماً فعل است و حرف و اسم نیست.

مثال لَا يَكْتُبُونَ، لَمْ تَهْدِ، لَمَّا تَدْهَبَ، أَنْ يَئْصِرَ، إِنْ تَدْرِسْ، إِشْتَغَفَرُونَ

ج) حرف: واژه‌ای است که برای ارتباط دادن دو یا چند کلمه در جمله به کار می‌رود و معنای مستقل ندارد و معنای آن در جمله مشخص می‌شود و باعث زیبایی جمله می‌گردد.

فی (در)، إِنْ (به راستی که)، إِلَى (به)، فَ (پس)، لَا (نه)، قَدْ (حتماً)

به طور کلی، حروف در تمام زبان‌ها کاربرد ارتباطی میان کلمات یک جمله را دارند و تعدادشان اندک ولی تکرارشان زیاد است و می‌توان گفت در بیشتر جملات حرف وجود دارد. در جملات زیر به تعداد و نوع کلمات توجه کنید:

❖ اللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

جمله دارای ۶ کلمه است.

اسم‌ها: ۲ ← اللَّهُ، أَنْتُمْ / فعل‌ها: ۲ ← يَعْلَمُ، لَا تَعْلَمُونَ / حرف‌ها: ۲ ← و، لَا

واژه «أَنْتُمْ» ضمیر است و ضمیر نوعی اسم است. [ضمیر = اسم پنهان و پوشیده]

❖ أَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ.

جمله دارای ۱۲ کلمه است.

اسم‌ها: ٥ ← نا، هذه، الدنيا، حسنة، الآخرة / فعل: ١ ← أَكْتُبْ / حروفها: ٦ ← لـ، في، آل، وـ، في، آل

❖ لِمَاذَا لَا تَبْحَثُونَ عَنْ حَلٍ لِهَذِهِ الْمُشْكِلَةِ؟

جمله دارای ۱۰ کلمه است.

اسم‌ها: ٤ ← مَاذَا، حَلٌ، هَذِهِ، الْمُشْكِلَةِ / فعل: ١ ← تَبْحَثُونَ / حروفها: ٥ ← لـ، لـ، عن، لـ، آل

١٢ فعل و تجزیه (تحليل صرفی) آن در یک نگاه کلی

اگر کلمه موردنظر فعل باشد، ٧ تجزیه و تحلیل صرفی دارد که عبارتند از:

❶ زمان فعل (ماضی مثبت، ماضی منفي، مضارع نفي، أمر، نهي، مستقبل، ماضی نقلی، ماضی استمراري، ...)

❷ صيغه چهاردهگانه فعل:

(للغائب، للغائبين، للغائبية، للغائبين، للغائبات / للمخاطب، للمخاطبین، للمخاطبین / للمخاطبة، للمخاطبین، للمخاطبات / للمتكلّم وحده، للمتكلّم مع الغير)

❸ مجرد يا مزيد بودن و نوع باب آن / در درس سوم و چهارم کتاب دهم به تفصیل می خوانید.

❹ صحيح يا معتنل و نوع آن / فعلی است که يکی از حروف اصلی آن حروف‌های «و، ا، ی» است. مانند: وَعَدَ، يَسَرَ، قال، باع، دعا، هَدَى

❺ لازم يا متعدی / فعلی که نیاز به مفعول ندارد، فعل لازم و فعلی که به مفعول نیاز دارد، متعدی است.

❻ معلوم يا مجھول / فعلی که فاعل آن معلوم است، معلوم و فعلی که فاعل آن ناشناخته و مجھول است فعل مجھول است.

❼ معرب يا مبني / فعلی که حرکت آخرش ثابت است مبني (ذهب، كتب، فهم) و فعلی که حرف آخر آن متغیر است معرب (يذهب، أَنْ يَدْهُبَ، لَمْ يَدْهُبَ) نام دارد.

برخی از ویژگی‌های ٧ گانه را تا به حال خوانده‌اید و برخی دیگر در درس‌ها و کتاب‌های بعدی می‌خوانید.

١٣ فعل ماضی و چهارده صيغه

فعل ماضی (گذشته)، فعلی است که انجام دادن کاری را در زمان گذشته نشان می‌دهد و پسوندها و شناسه‌هایی دارد که همان ضمایر فاعلی هستند و با تغییر شناسه‌های چهاردهگانه به چهارده صيغه (ساختار) درمی‌آید و به اصطلاح صرف می‌شود (تغییر می‌کند):

ريشه (بن، ماده فعل) + تغيير ضميرهای چهاردهگانه

البته در زبان فارسي و انگليسي به دليل نداشتن مذكر و مؤنث و نيز مثنوي صرف فعل در ٦ صيغه است:

در فارسي: نوشتم - نوشتي - نوشت - نوشتيم - نوشتيد - نوشتند

در انگليسي:

I wrote. / You wrote. / He wrote. / We wrote. / You wrote. / They wrote

مثال صرف فعل ماضی از مصدر نوشتن (الكتابة): حروف اصلی: ک - ت - ب

كتب - كتاب - كتبوا - كتبت - كتبنا - كتبتم - كتبتما - كتبشن - كتبشت - كتبنا

با دقت در صرف ۱۴ صیغه ماضی، درمی‌یابیم که فعل ماضی در صیغه ۱ و ۴ (لغایه) ضمیر بارز ندارد، ولی در ۱۲ صیغه دیگر ضمیر فاعلی بارز وجود دارد.

۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۳	۲	ا	و	ا	ن	ت	ث	ثما	تم	تِ	ثما	نم	ن	نا
ضمایر فاعلی ←																								
در صیغه‌های ←																								

اگر پیش از فعل ماضی (فعل) حرف «قد» بباید فعل ماضی نقلی خواهد بود:
أَوْجَدَ: پدید آورده (ماضی ساده) ← قَدْ أَوْجَدَ: پدید آورده است (ماضی نقلی)

۱۴ فعل ماضی منفی و چهارده صیغه

ماضی منفی، فعلی است که به واسطه آن انجام نشدن کاری را در زمان گذشته بیان می‌کنیم و راه ساختن آن این‌گونه است:

مای نفی + فعل ماضی

ما شَرِبَتْ: ننوشیدی - ما كَتَبْوَا: ننوشتند - ما فَهْمَتْنَ: نفهمیدید - ما قَرَأْنَ: نخواندید بدیهی است فعل ماضی منفی نیز مانند فعل‌های دیگر در چهارده صیغه و ساختار صرف می‌شود:
ما حَرَجَ - ما حَرَجُوا / ما حَرَجَتْ - ما حَرَجَتَا - ما حَرَجْنَ / ما حَرَجْتَ - ما حَرَجْتُمَا - ما حَرَجْتُمْ / ما حَرَجْتُ / ما حَرَجْتُنَ / ما حَرَجْتُنَّ - ما حَرَجْنَا

۱۵ فعل مضارع و چهارده صیغه

فعل مضارع (حال - آینده)، فعلی است که انجام دادن کاری را در زمان حال و آینده نشان می‌دهد و با پیشوند (حروف مضارعه: ي - ت - أ - ن (أتین) و پسوندها و شناسه‌هایی به کار می‌رود که همان ضمیر فاعلی هستند:

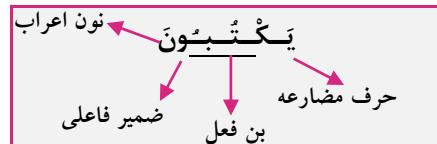
حروف مضارعه + ریشه (بن ماده فعل) + تغییر ضمیرهای چهارده‌گانه

مثال ب + كتب + ...

يَكْتُبُ - يَكْتَبِي - يَكْتُبُونَ / تَكْتُبُ - تَكْتَبِي - تَكْتُبُونَ / تَكْتُبَانِ - تَكْتُبَيْنَ - تَكْتُبَنِ - تَكْتُبَنَ / أَكْتُبُ - نَكْتُبُ با دقت و توجه در صرف ۱۴ صیغه مضارع، درمی‌یابیم که فعل مضارع در صیغه‌های ۱، ۴، ۷، ۱۳، ۱۰، ۹ و ۱۴ ضمیر بارز ندارد ولی در ۱۲ صیغه دیگر ضمیر فاعلی بارز وجود دارد.

۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۶	۵	۳	۲	ا	و	ا	ن	ت	ث	ثما	تم	تِ	ثما	نم	ن	نا			
ضمایر فاعلی ←																								
در صیغه‌های ←																								

البته بعد از ضمایر فاعلی، در ۷ صیغه مضارع نون (ن - نـ) به کار رفته که به آن، نون اعراب گفته می‌شود. بنابراین:

۱۶ فعل امر مخاطب (حاضر) و شش صیغه

فعل امر، فعلی است که به واسطه آن از مخاطب انجام دادن کاری را در زمان حال طلب می‌کنیم و راه ساختن آن این‌گونه است:

(الف) ابتدا فعل مضارع را در نظر می‌گیریم و حرف مضارعه را از آغاز فعل حذف می‌کنیم: تَكْتُبُ ← كْتُبُ

(ب) به جای حرف مضارعه همزه (ا - أ) می‌آوریم: كْتُبُ ← أَكْتُبُ

حواسمن باشد اگر بعد از برداشتن «ت» به ساکن بخورد کردیم «همزه» می‌دهیم.

حرکت همزه با توجه به حرکت عین الفعل مضارع سنجیده می‌شود یعنی اگر حرکت عین الفعل مضارع بود، همزه نیز مضارع می‌شود، اما اگر مفتوح یا مكسور بود، حرکت همزه فقط مكسور می‌شود.

ج) حرف آخر فعل را ساکن می‌کنیم: **أَكْتُبُ** ← **أَكْتُبُ** (بنویس)

د) اگر حرف آخر، نون اعراب باشد، نون را حذف می‌کنیم: **تَكْتُبُونَ** ← **أَكْتُبُوا** (بنویسید)

همزه + ریشه (بن، ماده فعل) + سکون در آخر فعل یا حذف نون اعراب

صرف فعل امر حاضر از مصدر «علم: دانستن» در شش صیغه این‌گونه است: **إِعْلَمْ** – **إِعْلَمَا** – **إِعْلَمُوا** / **إِعْلَمِي** – **إِعْلَمْنَا** – **إِعْلَمْنُونَ**

اگر فعل، غایب یا متکلم باشد (۶ صیغه غایب + ۲ صیغه متکلم) و بخواهیم به صورت امر بیاوریم، بر سر فعل مضارع، لام امر (لـ) می‌آوریم و آخر فعل را ساکن می‌کنیم و نون اعراب را حذف می‌کنیم و یادمان باشد که این لـ معنی «باید» می‌دهد.

يَكْتُبُ ← **لِيَكْتُبُ** (باید بنویسد)   **يَكْتُبُونَ** ← **لِيَكْتُبُوا** (باید بنویسند)

۱۴ فعل نفی (مضارع منفی) و چهارده صیغه

مضارع منفی، فعلی است که به واسطه آن انجام نشدن فعل در زمان حال و آینده را خبر می‌دهیم و راه ساختن آن این‌گونه است:

لای نفی + فعل مضارع

لا أَذْهَب: نمی‌روم – لا نَأْكُل: نمی‌خوریم – لا يَقْهَمُونَ: نمی‌فهمد – لا يَكْتُبُونَ: نمی‌نویسند

صرف فعل نفی در چهارده صیغه از مصدر «جُلوس: نشستن» این‌گونه است:

لا يَجْلِسُونَ – لا يَجْلِسَانِ – لا يَجْلِسُونَ / لا تَجْلِسُ – لا تَجْلِسَانِ – لا يَجْلِسُنَ / لا تَجْلِسِينَ – لا تَجْلِسَانِ –
لا تَجْلِسُنَ / لا أَجْلِسُ – لا تَجْلِسُ

۱۵ فعل نهی و چهارده صیغه

فعل نهی، فعلی است که به واسطه آن انجام ندادن کاری را طلب می‌کنیم و راه ساختن آن این‌گونه است:

الف) لای نهی «لا» را بر سر مضارع می‌آوریم: لا + **يَكْتُبُ** ← لا يَكْتُبُ

ب) حرف آخر مضارع را ساکن کرده و اگر نون اعراب داشته باشد نون آن را حذف می‌کنیم:

لا يَكْتُبُ ← لا يَكْتُبُ: نباید بنویسد – لا يَكْتُبُوا: نباید بنویسند – لا تَكْتُبُونَ: ننویسید

لای نهی + سکون در آخر فعل یا حذف نون اعراب

صرف فعل نهی در چهارده صیغه از مصدر «ذَهَاب: رفتن» این‌گونه است:

لا يَدْهَبُ – لا يَدْهَبُوا / لا تَدْهَبُ – لا يَدْهَئِنَ / لا تَدْهَبَ – لا تَدْهَبُوا / لا تَدْهَبَيِ – لا تَدْهَبَا –

لا تَدْهَبِنَ / لا أَذْهَبُ – لا تَدْهَبُ

۱۶ فعل مستقبل (آینده) و چهارده صیغه

فعل مستقبل (آینده)، فعلی است که انجام شدن کاری را در زمان آینده (نzedik یا دور) نشان می‌دهد. در زبان عربی اگر حرف سـ-

(برای آینده نزدیک) و حرف سـوـف (برای آینده دور) را قبل از فعل مضارع بیاوریم، فعل مستقبل (آینده) درست می‌شود.

سـ یا سـوـف + فعل مضارع

جَهَّزْ: مجهر کرد (ماضی) ← يَجَهِّزْ: مجهر می‌کند (مضارع) ← سَيْجَهَّزْ: مجهر خواهد کرد (مستقبل نزدیک) ← سَوْفَ يَجَهِّزْ: مجهر خواهد کرد (مستقبل دور)

صرف فعل مستقبل در چهارده صیغه از مصدر «نَسْرٌ: پخش کردن» این‌گونه است:

سَيْنَسْرُ - سَيْنَسْرَانِ - سَيْنَسْرُونَ / سَتَنْسْرُ - سَتَنْسْرَانِ - سَيْنَسْرُونَ / سَتَنْسْرَيْنَ - سَتَنْسْرَانِ - سَتَنْسْرُونَ / سَأْنَسْرُ - سَتَنْسْرَ

۲۰ فعل ماضی استمراری

اگر بعد از فعل «کان» فعل «مضارع» باید، این دو فعل روی هم، در زبان فارسی «ماضی استمراری» خواهد بود: کانت المعلمات يَمْتَحِنَ التَّلَمِيذَاتِ. (خانم معلم‌ها دانش‌آموزان را امتحان می‌کردد.)

ماضی استمراری

۲۱ فعل ماضی بعید

اگر بعد از فعل «کان»، «فعل ماضی» به همراه «قد» باید در زبان فارسی «ماضی بعید» خواهد بود: كانَ التَّلَمِيذُ قد نَظَرُوا إِلَى تِلْكَ الشَّجَرَةِ الْجَمِيلَةِ. (دانش‌آموزان به آن درخت زیبا نگاه کرده بودند.)

ماضی بعید

ممکن است در فعل ماضی بعید «قد» نیاید: کان + (قد) + ماضی

۲۲ اسم و تجزیه (تحلیل صرفی) آن در یک نگاه کلی

به بررسی کلمات از نظر ویژگی‌های فردی و بدون توجه به نقش آن در جمله، تحلیل صرفی گفته می‌شود و به آن تجزیه، کلمه‌شناسی نیز اطلاق می‌شود و بررسی نقش کلمه در جمله اعراب «ترکیب» گفته می‌شود. بر این اساس در جمله (نَجَّحَ التَّلَمِيذُ فِي ذُرُوبِهِ) به بررسی ویژگی‌های فردی و تجزیه کلمه (التلمیذ)، تحلیل صرفی و به بررسی نقش واژه (التلمیذ) در عبارت، اعراب آن گفته می‌شود. بنابراین، می‌توان به دو دید کلمات را نگاه کرد. به عنوان مثال اگر به واژه «التلمیذ» دو گونه نگاه کنیم، این‌گونه می‌شود:

- (۱) تحلیل صرفی آن ← مفرد، مذكر، جامد، معرفه به ال ...
- (۲) اعراب آن ← فاعل، مرفوع

بر این اساس، اگر کلمه مورد نظر «اسم» باشد، اسم نیز مانند فعل، ۷ تجزیه و تحلیل صرفی دارد که عبارتند از:

- ۱ تعداد اسم (مفرد، مثنی، جمع و نوع آن)
- ۲ جنسیت اسم (مذكر، مؤنث)
- ۳ جامد یا مشتق و نوع آن / در درس آخر کتاب دهم و درس اول کتاب یازدهم می‌خوانید.
- ۴ معرب یا مبني / اسمی که حرکت آخرش ثابت است مبني «هُوَ، مَتَّى، الَّذِي» و اسمی که حرکت آخرش متغیر است معرب نام دارد «تلمیذ، تلمیذ، تلمیذ...»
- ۵ نکره یا معرفه و نوع آن / در درس سوم کتاب یازدهم می‌خوانید.
- ۶ منصرف یا غیر منصرف / بیشتر اسم‌ها منصرفند یعنی تمام حرکت‌های سه‌گانه و تنوین می‌پذیرند (سِرِّیْه) و اسم‌های غیر منصرف، تنوین و کسره نمی‌پذیرند. مانند اسم‌هایی که بر وزن «فَعَالٌ، فَعَاعِلٌ، أَفْعَلٌ» است و نیز نام شهر و کشور و نام خانم‌ها.
- ۷ مقصور یا منقوص یا ممدود یا صحیح‌الآخر / اسم معربی که آخرش «ئی، ا» است اسم مقصور (هُدی، دُنیا)، اسمی که آخرش «ی» است اسم منقوص (الْهَادِي، الْمُتَوَالِي)، اسمی که آخرش «اء» است اسم ممدود (ماء، خضراء) و اسم‌هایی که آخرشان هیچ‌کدام از این حروف نیست، اسم صحیح‌الآخر است.

برخی از ویژگی‌های ۷ گانه را تا به حال خوانده‌اید و برخی دیگر در درس‌ها و کتاب‌های بعدی می‌خوانید.

۳۴ تعداد اسم

اسم از نظر تعداد به سه دسته تقسیم می‌شود: مفرد، مثنی، جمع (مذکر سالم، مؤنث سالم، مکسر)

(الف) مفرد: اسمی است که بر یک موجود دلالت می‌کند و علامت خاصی ندارد.

مثال کتاب - جدار - الكلام - المدرسة - الغرفة - ضوء - طائر - المتروكة - الليل - التور

(ب) مثنی: اسمی است که بر دو موجود دلالت می‌کند و راه ساختن آن این‌گونه است:

اسم مفرد (مذکر یا مؤنث) + «ان» یا «ین»

مثال کتابان - کتابین - جداران - جدارین - الكلامان - الكلاميّن - المدرستان - المدرستيّن - الغرفتان - الغرفتيّن

(ج) جمع مذکر سالم: اسمی است که بر بیش از دو انسان مذکر یا صفت‌های او دلالت می‌کند و راه ساختن آن این‌گونه است:

اسم مفرد مذکر انسان یا صفت او + «ون» یا «ین»

مثال مُحَمَّدونَ - مُحَمَّدينَ - صادِقُونَ - صادِقينَ - مَظْلومُونَ - مَظْلوميَّنَ - سَائِحُونَ - إِيرَانِيَّونَ - إِيرَانِيَّيْنَ

علامت «ین» که به آخر اسم‌های مفرد اضافه می‌شود میان مثنی و جمع مذکر سالم مشترک است که باید با توجه به حرکت نون (ن - ن) و حرکت ماقبل «ی» توجه کرد که مثنی است و یا جمع.

ـینـ ← مثنی

ـینـ ← جمع مذکر سالم

رأيُ المعلَّمينِ في المدرسة ← من معلم‌ها را (دو معلم) در مدرسه دیدم.

رأيُ المعلَّمينِ في المدرسة ← من معلم‌ها را (بیش از دو معلم) در مدرسه دیدم.

هرگاه اسم مثنی و جمع مذکر سالم که دارای نون (ن - ن) هستند به اسمی اضافه شوند، نون آن‌ها حذف می‌شود هم چنان‌که «ال» و تنوین نیز در اسم مضاف حذف می‌شوند:

المسلمون + إِران ← مسلمو إِران (مسلمانان ایران) / هم «ال» و هم نون «ن» حذف شده است.

كتابان + التلميذ ← كتابا التلميذ (دو کتاب دانش‌آموز) / حرف «ن» مثنی حذف شده است.

والدان + ي ← والدای (پدر و مادرم) / حرف «ن» مثنی حذف شده است.

والدين + ي ← والدی + ي ← والدی (پدر و مادرم) / حرف «ن» مثنی حذف شده است.

مسلمین + العالم ← مسلمي العالم (مسلمانان جهان) / حرف «ن» جمع مذکر سالم حذف شده است.

أَحَوَيْنِ + ي ← أَحَوَيْ + ي ← أَحَوَيْ (دو برادرم) / حرف «ن» مثنی حذف شده است.

فَلَّاحان + القرية ← فَلَّاحا القرية (دو کشاورز ده) / حرف «ن» مثنی حذف شده است.